

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

10.daļa: Pasaules Māte. Sievietīgā Sākotne. Centri.

7.nodaļa: Mīlestība.

292.

Brīnuma būtība ir vienkārša: Mīlestība ir brīnums, daile ir brīnums.

293.

Manas lūpas apkļusīs, es žēlsirdības vairogu nespēju izprast, kad mīlestība būs aizlidojusi.

Es pakritīšu rītā, kad naktī būšu sakļāvis savus spārnus.

Un ko atvērsu saulei pretī?

Smaids mans – kur esi tu?

Un kāda rieva šķērsojusi manu pieri?

Kur saulainais vārds, ar ko sagaidīšu spīdekli?

294.

Atbildi var dot tikai skaidrām sirdīm. Protiet mīlestības spēku apvienot ar pērķona negaisa bardzību.

295.

Mana acs – jūsu gaisma! Mana Roka – jūsu patvērums! Mana sirds – jūsu enkurs!
Vienīgi mīlestība tur gara pavedienu. Atvars – uguni neaprīs.

296.

Panākumu mērs būs nepieciešamības pakāpe. Ticiet, ka bez nepieciešamības viņi pār bezdibeni nepāries. Jo nenovēršamāka ir nepieciešamība, jo pārejas stadija ir tuvāk. Lai pamostos visbargākā nepieciešamība.

Saprašanas mērs ir mīlestības pakāpe. Var iemācīties rindas vārdu pa vārdam un tomēr palikt mironim, ja zināšana nebūs mīlestības sasildīta.

Patiesi, kad iemācīsies atzīmēt jūtu emanācijas, tad ieraudzīs, ka tieši mīlestība, vispirmā kārtā pievelk izplatījuma uguni. Tas, kurš sacīja – mīliet cits citu, bija īsts Jogs. Tāpēc katru mīlestības un pašziedošanās uzliesmojumu apsveicam. Kā svira iedarbina riteņus, tā mīlestība pauž visspēcīgāko reakciju. Salīdzinot ar mīlestības starojumu, visstiprākais naidis dod atspulgā tikai nekrietnu šķērsli. Tāpēc mīlestība ir īstā realitāte un vērtība.

Nerunāju par mīlestību abstrakti, bet kā fiziologs. Ieskatu, ja nepieciešamība ir dzinējs, tad mīlestība ir gaismas nesējs.

297.

Sirds pārle – vissmalkākā saspringtība. Tikai šādā saspringtībā radām pasaules. Jo traukšanās pasaule veido nākotni, Mīlestības avots apvieno esošo!

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

10.daļa: Pasaules Māte. Sievietīgā Sākotne. Centri.

7.nodaļa: Mīlestība.

298.

Lai iegūtu un pieņemtu Uguni kā Hierarhijas ceļu, kā mīlestības un līdzietības ceļu, vajag negrozāmi nostiprināties ar visu sirdi, tikai tā mazās zvaigznes pārvērtīsies liesmainos milzeņos.

299.

Atgriezīsimies pie mīlestības jēdziena. Katrā grāmatā ierādāma ievērojama vieta šim pamatjēdzienam, jo sevišķi tāpēc, ka bieži mīlestības jēdzienam piešķir daudz ko pretēju. Pareizi aizrāda, ka mīlestība ir vadošā, radošā sākotne, tātad mīlestībai jābūt apzinīgai, tiekšanās pilnai un pašaiizliedzīgai. Šie nosacījumi vajadzīgi jaunradei. Ja mīlestībā būs manāma pašvājināšanās, sabrukums un kalpošana patībai, tad tas nebūs cilvēces augstākais jēdziens, kas paceļ varoņdarba jēdzienu. Mīlestības pārpilna sirds būs rosīga, vīrišķīga un tā augs līdz ietverei. Tāda sirds var lūgties bez vārdiem un šķīstīties svētdevē. Cik ļoti cilvēcei vajadzīga mīlestības uguns atziņa! Šādi ugunij būs atbilstīga augstākā sprieguma meļā zvaigzne.

300.

Vajag ļoti precīzi atskārst Esības pamatjēdzienus. Varoņdarba mīlestība nav skarba tiem, kam liesmo sirdis, bet viņa biedē tos, kas mīl savas vājības un kas svārstās, apskaujot savu iluzoro "es". Mīlestība, kas var virzīt pasaules, nelīdzinās mīlai virs purva, kur trūd palieku kauli. Virs purva ir trūdu malduguns, bet mūžīgā, jaunradošā sirds uguns nemaldās apkārt, bet pa Hierarhijas kāpnēm strauji tiecas augšup līdz Augstākai Gaismai. Mīlestība ir vadošā, radošā Sākotne.

Visaugstākā Gaisma nav panesama, bet ar šo apžīlbinošo Virsotni savieno Hierarhija. Tur, kur varētu pat akls palikt, tur ar apskaidrotu garu ved augšup Hierarhija. Mīlestība ir Gaismas vairogs.

301.

Runājot par mīlestības kādībām, atzīmēsim kavējošo mīlestību un virzošo mīlestību. Pēc būtības pirmā ir zemes mīlestība, un otrā – debesu. Cik daudz jaunrades iznīcinājusi pirmā, tikpat daudz spārnojusi otrā. Pirmā pazīst visus telpas un apziņas ierobežojumus, bet otrai zemes mēri nav vajadzīgi. To nekavē ne atlikums, ne domas par nāvi. Pirmā pazīst pasauli kā planētu, otro nekavēs pat planētas iznīcināšana, jo tās priekšā visas pasaules. Patiesi, otrā mīlestība izpaužas kā fiziskajā, tāpat arī Smalkajā un Ugunīgajā pasaulē. Viņa iededzina sirdis augstākā priekā un tāpēc ir neiznīcināma. Tāpēc paplašināsim sirdis ne Zemei, bet Bezrobežībai.

302.

Pieņemsim mīlestību kā apziņas paplašināšanās dzinējspēku. Sirds neslimos bez mīlestības, tā nebūs nesatricināma, nebūs pašaiizliedzīga. Izteiksim atzinību ikvienai mīlestības tvertnei; tā stāv uz Jaunās Pasaules robežas tur, kur dzēsti naidi un neiecietība. Mīlestības ceļš ir kosmiskās enerģijas sasprindzināšana. Tā cilvēki atradīs

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

10.daļa: Pasaules Māte. Sievietīgā Sākotne. Centri.

7.nodaļa: Milestība.

savu vietu Kosmā. Ne sausas lapas, bet ugunīgi lotosi; tie tiks pielīdzināti Augstākai Pasaulei.

303.

Ik viena jūta rada enerģiju. Abpusēja jūta desmitkāšo enerģiju. Kolektīvā jūta rada enerģijas varenību, bet katrai atsevišķai jūtai jābūt kāpinātai, un savstarpēji apkopjošai jūtai jābūt saskaņotai. Te meklējams cēlonis tagadnes jūtu vājai iedarbībai, jo tagad neviens jūtu kāpinājuma nosacījums tikpat kā netiek ievērots. Un tomēr, kāda varena realitāte atspoguļotos daudzo saskaņoto jūtu kāpinājumā! Senie dēvēja jūtas par spēka kalvi. Un vai nav tiesa – cik majestātiskas ir savstarpējās mīlas jūtas? Nav zemāk stādāms arī abpusējās pateicības spēks. Nesatricināmas ir pašreizējās varonības jūtas; tā iespējams uzcelt brīnišķus torņus un cietokšņus. Bet no kurienes radīsies saskaņotība? To radīs nevis prāts, ne smadzeņu rievās, bet vienīgi sirds, vienīgi Gaisma. Vienīgi ļaunuma jūtas atstāsīm tumšajiem. Sarkano, dūmaino dzirksteļu vidū nav saderības.

304.

Tikai reti kāds atzīs jūtas kā spēku. Vairākumam jūtas ir kodes spārns. Tāda izpratne grauj visu celtni. Mierinājums meklējams nevis tai apstākļi ka kāds ir galvojis par mūsu eksistenci, bet gan tai, ka mūsu pats varenākais sūtījums sasniegs gaišo mērķi.

305.

Tā tad – jūtas rada enerģiju. Enerģija spēj radīt tā dēvēto, īpašumu. Bet kā izturēties pret šo īpašumu? Mums ir zināms par atsacīšanos, bet ja kaut kas jau pastāv, tad kā lai to uzskata par neesošu? Bez tam, vai tas nebūs postoši? Tāpēc piesauksim no jauna Skolotāju un domās atdosim Viņam šo apgrūtināto nastu. Viņš taču prot nosūtīt augstāk mūsu domu veltes. Tā mēs atrisinām īpašuma problēmas. Tādējādi zūd pats apzīmējums, un mēs topam tikai par Hierarhijas mantas glabātājiem. Mēs taču varam lasīt Skolotāja grāmatas; Skolotājs atļauj mums dzīvot Viņu mājā, priecāties par Viņa lietām un baudīt Viņa dārza augļus. Līdz ar to Skolotāja Vārds būs ar mums saistīts nepārtraukti, un mēs smaidīsim, noslaucīdami putekļus no dotajām lietām, kuras mums nodevusi Skolotāja uzticēšanās. Cilvēki neizprot, ko iesākt ar īpašumu, jo nevēlas izprast, kāda jēga ir zemes plānu domās pārveidot smalkajā plānā.

306.

Jūtu pamats ir to Bezrobežība; tā iespējams saprast, kad runāju par tuvošanos un jūtu nemītīgu padziļināšanu. Ieskatiet, ka ugunīgā tuvošanās nepazīst robežu, tā stāv pāri mūsu izmēriem. Šāds stāvoklis jāpieņem arī gluži zinātniski. Vēl nesen apliecināja atoma nedalāmību, bet izrādījās, ka arī šī robeža šķietama. Tādējādi iespējams pievienoties domai par Bezrobežību. Bet kā jau mēs vienojamies, substance ir jūtas un otrādi. Tā mēs ieviesīsim izpratnē jūtas kā bezrobežību. Citiem vārdiem – jūtas novedīs pie Ugunīgajiem Vārtiem.